

Arrest

nr. 61 564 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 5 oktober 2010 toe op Belgisch grondgebied en dienden op 12 oktober 2010 asielaanvragen in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 8 december 2010 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten.

Uw problemen begonnen 1 of 2 maand nadat de crimineel M.(...) P.(...), ook M.(...) genaamd, op 20 juni 2009 werd vermoord door P.(...) S.(...), de vader van de peter van uw huwelijk met D.(...) M.(...) (O.V. 6.703.597). P.(...) S.(...) heeft zichzelf de volgende dag aangegeven bij de politie. De peter van jullie huwelijk was L.(...) S.(...). Twee maanden na de moord op M.(...) werd u voor de eerste keer meegenomen door 8 personen, waaronder K.(...) P.(...), de neef van de vermoorde M.(...). U werd door hen 2 uur geslagen omdat ze wilden weten in hoeverre u betrokken was bij die moord op M.(...). Sindsdien werd u door mensen van M.(...) verschillende keren lastiggevallen en meegenomen.

Op 19 november 2009 werd S.(...) S.(...), de broer van P.(...) S.(...), vermoord door K.(...) P.(...). Die laatste werd gearresteerd.

Op 26 augustus 2010 werd M.(...) P.(...), de broer van M.(...), beschoten. Hierna werd u 2 dagen vastgehouden en geslagen. De mensen van M.(...) wilden weten waar L.(...) S.(...) was omdat ze hen verdachten deze moord te hebben gepleegd. Vooraleer u te laten gaan, dreigden ze ermee u en uw gezin te vermoorden indien u iets verzwegen had of betrokken was bij de moord.

In september 2010 vertrok u met uw vrouw en dochter voor 1 maand naar uw grootmoeder in het Georgische dorp Achkorpi. Op 4 oktober 2010 heeft u in de internationale luchthaven van Zvartnots in Erevan een vliegtuig genomen naar Praag in Tsjechië, waarna u een vliegtuig genomen heeft naar België. Op 5 oktober 2010 kwam u in België aan en op 12 oktober 2010 heeft u een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties. U vreest voor uw leven en dat van uw gezin.

U bent in het bezit van uw geboorteakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter E.(...) K.(...), uw medisch dossier, 6 medische attesten, een bundel internetartikels, een krantenartikel en een boekingsbewijs voor een hotel in Praag.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw, D.(...) M.(...) (O.V. 6.703.597), verscheidene tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang brengen.

Ten eerste hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende het tijdstip waarop uw eerste probleem zich voordeed. U verklaart dat uw problemen 1 of 2 maand na de moord op M.(...) begonnen en dat u 2 maand na de moord op M.(...) voor de eerste keer werd meegenomen (CGVS, p. 14). Uw vrouw verklaart echter dat u ongeveer 10 dagen na de moord op M.(...) voor het eerst met verwondingen thuiskwam (CGVS vrouw, p. 7). Noch de verklaringen van u, noch de verklaringen van uw vrouw op de confrontatie met deze tegenstrijdigheden zijn afdoende om de betreffende tegenstrijdigheden te weerleggen. Immers, bij deze confrontatie hield u vol dat u 2 maanden na de moord op M.(...) voor de eerste keer werd meegenomen (CGVS, p. 21) en heeft u geen verklaring gegeven waarom u een 10-tal dagen na de moord op M.(...) met verwondingen zou zijn thuisgekomen. Uw vrouw verklaarde bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheden dat ze het niet wist (CGVS vrouw, p. 7). Gezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat zowel u als uw vrouw gelijklopende verklaringen afleggen betreffende dergelijk essentieel feit van uw asielrelaas, ondermijnt deze vastgestelde tegenstrijdigheid ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de gebeurtenissen nadat u na 2 dagen werd vrijgelaten. U verklaart dat u 's avonds werd vrijgelaten waarna u zich wat waste en naar huis ging (CGVS, p. 16, 22). Uw vrouw daarentegen, verklaart dat u 's middags terug thuis was nadat u 2 dagen werd vastgehouden (CGVS vrouw, p. 8). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid verklaart uw vrouw dat u haar gebeld en verteld heeft om in te pakken zodat jullie konden vertrekken (CGVS vrouw, p. 8). Gezien u bij het overlopen van de gebeurtenissen voor uw thuiskomst niet vermeld heeft dat u haar heeft gebeld en u bij de confrontatie met de verklaringen van uw vrouw verklaarde dat u haar niet gebeld heeft (CGVS, p. 22), werd er geen verklaring gegeven die bovenstaande tegenstrijdige verklaringen kunnen weerleggen. Gezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat zowel u als uw vrouw gelijklopende verklaringen afleggen betreffende dergelijk essentieel feit met betrekking tot uw asielaanvraag, ondermijnt deze vastgestelde tegenstrijdigheid ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder geërodeerd.

Ten derde hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende het feit of u al dan niet nog contact met uw ouders heeft sinds u in België bent. Immers, u verklaart dat u geen contact meer met uw ouders heeft (CGVS, p. 3), terwijl uw vrouw verklaart dat u nog steeds contact heeft met uw ouders die u op de hoogte houden van de stand van zaken in Armenië (CGVS vrouw, p. 4). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid bevestigt u dat u geen contact met uw ouders heeft en dat

uw vrouw zich misschien vergist (CGVS, p. 21). Omwille van deze tegenstrijdigheid wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Daarenboven heeft uzelf tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het tijdstip waarop u verteld werd dat L.(...) S.(...) vrijgelaten werd door de politie. Immers, u verklaart eerst dat bij uw vrijlating op 29 augustus 2010, na twee dagen te zijn vastgehouden door mensen uit de omgeving van K.(...) P.(...), u door uw belagers verteld werd dat L.(...) vrijgelaten was (CGVS, p. 15). Kort daarop in hetzelfde gehoor verklaart u echter dat u vrijgelaten werd toen ze hoorden dat L.(...) opgepakt was (CGVS, p. 15). Toen u daarop ermee geconfronteerd werd dat u net voordien had verklaard dat u van uw ontvoerders wist dat L.(...) was vrijgelaten, bevestigde u deze versie opnieuw. U stelde ineens dat u van dezelfde belagers op latere datum, namelijk toen zij u in Georgië opzochten, vernomen had dat L.(...) was vrijgelaten (CGVS, p. 16, 17). U verklaart niet waarom u eerst verklaart dat bij uw vrijlating verteld werd dat L.(...) door de politie vrijgelaten was, terwijl u later verklaart dat u dit te weten bent gekomen toen ze u in september bezochten in Georgië. Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Evenmin kan u aannemelijk maken dat u, voor zover uw verklaringen geloofwaardig zijn, quod non, omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaart geen hulp gezocht te hebben omdat u gehoord heeft dat de politie niets tegen hen kan doen omdat de personen die u lastig zouden hebben gevallen en de politie vrienden of familie van elkaar zijn, omdat u bang was en omdat u geen bewijzen had (CGVS, p. 15, 18). Deze verklaringen zijn niet afdoende. Immers, het feit dat K.(...) P.(...) gearresteerd werd voor de moord op die S.(...) S.(...), wijst erop dat de politie wel familieleden van de familie P.(...) kan en wil arresteren. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de politie u niet zou willen helpen. Gezien de ernst van uw vrees, met name vrees voor uw leven en dat van uw gezin (CGVS, p. 20), kan immers van u verwacht worden dat u op zijn minst een poging zou ondernemen om uw problemen kenbaar te maken en hulp te verkrijgen van uw autoriteiten.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals in bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw dochter E.(...) K.(...) bevatten louter persoonsgegevens over u en uw dochter en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. Uw medisch dossier en uw 6 medische attesten bevatten informatie omtrent uw gezondheidstoestand, doch niet met betrekking tot de oorzaak van uw medische problemen en de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 7-8). De bundel internetartikels en het krantenartikel bevatten informatie met betrekking tot de door u genoemde moorden (CGVS, p. 6), doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 6). Uw boekingsbewijs voor een hotel in Praag bevestigt dat u in Praag heeft gelogeed, doch bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen en kan aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 4 oktober 2010 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 12 oktober 2010 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.703.597), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

U bent in het bezit van uw diploma en uw geboorteakte.

B. Motivering

U verklaart dat u uw asielaanvraag baseert op die van uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.703.597) (CGVS, p. 9). U verklaart zelf geen problemen te hebben (CGVS, p. 9). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.703.597) de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van het

bedrieglijk karakter van zijn asielmotieven, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw, D.(...) M.(...) (O.V. 6.703.597), verscheidene tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang brengen.

Ten eerste hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende het tijdstip waarop uw eerste probleem zich voordeed. U verklaart dat uw problemen 1 of 2 maand na de moord op M.(...) begonnen en dat u 2 maand na de moord op M.(...) voor de eerste keer werd meegenomen (CGVS, p. 14). Uw vrouw verklaart echter dat u ongeveer 10 dagen na de moord op M.(...) voor het eerst met verwondingen thuiskwam (CGVS vrouw, p. 7). Noch de verklaringen van u, noch de verklaringen van uw vrouw op de confrontatie met deze tegenstrijdigheden zijn afdoende om de betreffende tegenstrijdigheden te weerleggen. Immers, bij deze confrontatie hield u vol dat u 2 maanden na de moord op M.(...) voor de eerste keer werd meegenomen (CGVS, p. 21) en heeft u geen verklaring gegeven waarom u een 10-tal dagen na de moord op M.(...) met verwondingen zou zijn thuisgekomen. Uw vrouw verklaarde bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheden dat ze het niet wist (CGVS vrouw, p. 7). Gezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat zowel u als uw vrouw gelijklopende verklaringen afleggen betreffende dergelijk essentieel feit van uw asielrelaas, ondermijnt deze vastgestelde tegenstrijdigheid ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de gebeurtenissen nadat u na 2 dagen werd vrijgelaten. U verklaart dat u 's avonds werd vrijgelaten waarna u zich wat waste en naar huis ging (CGVS, p. 16, 22). Uw vrouw daarentegen, verklaart dat u 's middags terug thuis was nadat u 2 dagen werd vastgehouden (CGVS vrouw, p. 8). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid verklaart uw vrouw dat u haar gebeld en verteld heeft om in te pakken zodat jullie konden vertrekken (CGVS vrouw, p. 8). Gezien u bij het overlopen van de gebeurtenissen voor uw thuiskomst niet vermeld heeft dat u haar heeft gebeld en u bij de confrontatie met de verklaringen van uw vrouw verklaarde dat u haar niet gebeld heeft (CGVS, p. 22), werd er geen verklaring gegeven die bovenstaande tegenstrijdige verklaringen kunnen weerleggen. Gezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat zowel u als uw vrouw gelijklopende verklaringen afleggen betreffende dergelijk essentieel feit met betrekking tot uw asielaanvraag, ondermijnt deze vastgestelde tegenstrijdigheid ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder geërodeerd.

Ten derde hebben u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende het feit of u al dan niet nog contact met uw ouders heeft sinds u in België bent. Immers, u verklaart dat u geen contact meer met uw ouders heeft (CGVS, p. 3), terwijl uw vrouw verklaart dat u nog steeds contact heeft met uw ouders die u op de hoogte houden van de stand van zaken in Armenië (CGVS vrouw, p. 4). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid bevestigt u dat u geen contact met uw ouders heeft en dat uw vrouw zich misschien vergist (CGVS, p. 21). Omwille van deze tegenstrijdigheid wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Daarenboven heeft uzelf tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het tijdstip waarop u verteld werd dat L.(...) S.(...) vrijgelaten werd door de politie. Immers, u verklaart eerst dat bij uw vrijlating op 29 augustus 2010, na twee dagen te zijn vastgehouden door mensen uit de omgeving van K.(...) P.(...), u door uw belagers verteld werd dat L.(...) vrijgelaten was (CGVS, p. 15). Kort daarop in hetzelfde gehoor verklaart u echter dat u vrijgelaten werd toen ze hoorden dat L.(...) opgepakt was (CGVS, p. 15). Toen u daarop ermee geconfronteerd werd dat u net voordien had verklaard dat u van uw ontvoerders wist dat L.(...) was vrijgelaten, bevestigde u deze versie opnieuw. U stelde ineens dat u van dezelfde belagers op latere datum, namelijk toen zij u in Georgië opzochten, vernomen had dat L.(...) was vrijgelaten (CGVS, p. 16, 17). U verklaart niet waarom u eerst verklaart dat bij uw vrijlating verteld werd dat Layert door de politie vrijgelaten was, terwijl u later verklaart dat u dit te weten bent gekomen toen ze u in september bezochten in Georgië. Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Evenmin kan u aannemelijk maken dat u, voor zover uw verklaringen geloofwaardig zijn, quod non, omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaart geen hulp gezocht te hebben omdat u gehoord heeft dat de politie niets tegen hen kan doen omdat de personen die u lastig zouden hebben gevallen en de politie vrienden of familie van elkaar zijn, omdat u bang was en omdat u geen bewijzen had (CGVS, p. 15, 18). Deze verklaringen zijn niet afdoende. Immers, het feit dat K.(...) P.(...) gearresteerd werd voor de moord op die S.(...) S.(...), wijst erop dat de politie wel familieleden van de familie P.(...) kan en wil arresteren. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de politie u niet zou willen helpen. Gezien de ernst van uw vrees, met name vrees u

voor uw leven en dat van uw gezin (CGVS, p. 20), kan immers van u verwacht worden dat u op zijn minst een poging zou ondernemen om uw problemen kenbaar te maken en hulp te verkrijgen van uw autoriteiten.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals in bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw dochter E.(...) K.(...) bevatten louter persoonsgegevens over u en uw dochter en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. Uw medisch dossier en uw 6 medische attesten bevatten informatie omtrent uw gezondheidstoestand, doch niet met betrekking tot de oorzaak van uw medische problemen en de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 7-8). De bundel internetartikels en het krantenartikel bevatten informatie met betrekking tot de door u genoemde moorden (CGVS, p. 6), doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 6). Uw boekingsbewijs voor een hotel in Praag bevestigt dat u in Praag heeft gelogeed, doch bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen en kan aldus deze conclusie niet wijzigen."

De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, uw geboorteakte en uw diploma bevatten gegevens betreffende uw identiteit en uw scholing, doch niet met betrekking tot de door u en uw man verklaarde problemen en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoekers beweren aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag te voldoen omdat eerste verzoeker zich omwille van zijn familiebanden met L.S., de peter van zijn huwelijk, in een gevaarlijke situatie bevond. De vader van L.S. vermoordde immers de crimineel M.P. waardoor een vete ontstond tussen beide families. Verzoekers werden door de familie P. bedreigd en konden niet naar de politie gaan uit angst voor wat hen zou overkomen indien de familie P. hiervan op de hoogte zou zijn. Vervolgens stellen verzoekers dat ook de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming aanwezig zijn, met name een reëel risico op ernstige schade omwille van foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Eerste verzoeker werd geslagen, mishandeld en zelfs twee dagen vastgehouden en bedreigd met een wapen op zijn hoofd en men dreigde ermee zijn gezin te zullen vermoorden. Eerste verzoeker durfde niet naar de politie gaan uit angst de situatie nog erger te maken en wijst erop dat de politie sowieso machteloos is tegen de Armeense onderwereld. De enige reden waarom K.P. werd gearresteerd was omdat hij iemand vermoord heeft en dit algemeen gekend was. Met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoeker en zijn echtgenote merken verzoekers op dat eerste verzoeker tijdens zijn interview had verklaard dat hij zijn vrouw niet steeds op de hoogte bracht van alle gebeurtenissen en kan het perfect zijn dat verzoekster zich vergist in het situeren van bepaalde feiten uit het verleden. Volgens verzoekers zou dit de geloofwaardigheid van hun asielaanspraak niet mogen ondermijnen.

2.2. Artikel 48/3, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling dus aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke

overtuiging. De door verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten hebben een gemeenrechtelijk karakter omdat de plegers ervan niet-overheidsactoren zijn. Slechts indien zou worden aangetoond dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden, of, omwille van één van de redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag, willen bieden, kunnen deze gedragingen in aanmerking worden genomen. Door hun versie van de vervolgingsfeiten te herhalen en de stelling dat zij niet naar de politie gingen uit angst voor de familie die hen belaagde, tonen verzoekers niet aan dat hun problemen een *nexus* vertonen met het Vluchtelingenverdrag. De Raad stelt op grond van het devolutief karakter van het beroep vast dat dit gegeven volstaat om verzoekers de vluchtelingenstatus te weigeren.

2.3. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beperken verzoekers zich eveneens tot het herhalen van hun asielaanspraak en het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Artikel 48/4, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Uit dit artikel vloeit voort dat verzoekers, om in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moeten aantonen dat zij de lokale beschermingsmogelijkheden hebben uitgeput of dienen zij aannemelijk maken waarom zij hierop geen beroep konden doen. Zelfs indien het asielaanspraak van verzoekers geloofwaardig zou zijn, *quod non*, volstaat hun beweegreden - met name de angst de situatie erger te maken – niet ter rechtvaardiging van hun verzuim om een beroep te doen op de politie of andere instanties naar aanleiding van hun problemen met de familie P. Uit het administratief dossier blijkt echter dat eerste verzoeker niets heeft ondernomen (stuk 5, gehoorverslag K.G. CGVS 23/11/2010, p. 18). Verzoekers hebben nagelaten een beroep te doen op de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden. Hun ongestaafde bewering dat de politie machteloos is tegen de Armeense onderwereld toont niet aan dat het voor verzoeker onmogelijk was op hun diensten een beroep te doen. Bovendien blijkt uit hun verklaringen en uit het verzoekschrift dat één van de belagers wel degelijk door de politie werd aangehouden naar aanleiding van een moord (stuk 5, gehoorverslag K.G. CGVS 23/11/2010, p. 16-17), waardoor het betoog van verzoekers niet aannemelijk is.

2.4. De poging van verzoekers om de vastgestelde tegenstrijdigheden toe te schrijven aan het feit dat eerste verzoeker zijn echtgenote niet steeds op de hoogte bracht en dat deze laatste zich vergiste in de situering, doet, gelet op wat voorafgaat, niet langer ter zake. Aangezien verzoekers niet aantonen dat zij de lokale beschermingsmogelijkheden hebben uitgeput, komen zij niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5. Er werd geen schending van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN